

Brieven v a n d e o v e r k a n t

van vrijheid, liefde en transformatie

O s h o

Alle huizen zijn kaartenhuizen

Ik was uitgenodigd bij een familie, en keerde pas terug nadat het donker geworden was. Een mooi voorval vond daar in het huis plaats. Er waren daar veel kinderen en zij hadden van speelkaarten een huis gebouwd, dat ik moest komen zien. Het was prachtig en ik prees hen daarvoor.

Maar de gastvrouw zei: 'Wat valt er te prijzen aan een kaartenhuis? Het kleinste briesje zal het in elkaar doen vallen.'

Ik begon te lachen en de kinderen vroegen waarom. Maar terwijl we aan het praten waren, viel het kaartenhuis in elkaar. De kinderen waren bedroefd en de gastvrouw zei: 'Zie je nu wel!'

Ik antwoordde: 'Ja, ik zag het. Ik heb ook andere mooie huizen gezien, en ze stortten allemaal in, net als deze.'

Zelfs stenen paleizen zijn maar kaartenhuizen – paleizen door oudere mannen gebouwd, net als deze door de kinderen. We bouwen allemaal paleizen – paleizen van fantasieën en van dromen. En dan doet een klein briesje hen tegen de grond vallen. In dat opzicht zijn we allemaal kinderen.

Volwassenheid is een zeldzaam verschijnsel, en de meeste mensen sterven als kinderen.

Alle huizen zijn kaartenhuizen. Dit besef maakt iemand volwassen. Zelfs dan zal hij nog door blijven bouwen, maar tegen die tijd is het enkel toneelspelen.

Weten dat in de wereld zijn alleen toneelspel is, is vrij worden van de wereld.

Alleen datgene wat we bereiken met dit begrip, zal niet bij de eerste windvlaag vernietigd worden.

Zing het lied van je leven

In de stilte van de late avond hoor ik iemand fluit spelen. Het maanlicht staat als bevroren. Deze koude, eenzame nacht en de fluwelen tonen van de fluit in de verte als een zoete droom – dit alles is zo ongelooflijk mooi.

Wat kan er veel nectar stromen uit een holle bamboe!

Het leven is ook als een fluit – van zichzelf leeg, enkel ruimte, maar tegelijkertijd met een grenzeloos vermogen voor melodieuze tonen. Maar alles hangt af van de speler.

Het leven wordt wat je ervan maakt; het is je eigen creatie. Het is enkel een gelegenheid. Welk soort lied je wenst te zingen is helemaal je eigen beslissing. Dat is de waardigheid van de mens, dat hij vrij is liederen te zingen van zowel hemel als hel.

Iedereen kan goddelijke tonen uit zijn fluit halen, het is alleen maar een kwestie van een beetje oefenen met de vingers. Een beetje oefening en het resultaat is enorm. Het imperium van oneindige gelukzaligheid wordt verkregen zonder iets te doen.

Ik zou tot iedereen en tot elk hart willen zeggen: “Neem je fluit ter hand. De tijd gaat zo snel. Pas op dat de gelegenheid om je lied te zingen je niet ontglipt. Voor het doek valt moet je jouw lied gezongen hebben.”

